

tillade mig at sige et Par Ord. De to Ændringsforslag, vi have tilladt os at stille, gaa for det førstes Vedkommende ud paa at forhøje den Sum, der paa Finansloven findes opført til Rejseunderstøttelser for Fiskere, fra 2,000 til 3,000 Kr. Jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal tillade mig at sige, at det forekommer mig, at denne Sag, der for nogen Tid siden er rejst her i Tinget, har i den Del af Befolkningen, der skulde nyde godt deraf, vundet en saa udelt Tilslutning, at der er al Anledning til nu at gaa videre med denne Bevilling, end Tilfældet har været. Jeg kan anerkende de Ord, der for to Aar siden bleve sagte af den daværende højtærede Landbrugsminister, om, at den Bevilling, der var optagen den Gang, nemlig 1,000 Kr., skulde være et Forsøg paa, om det kunde nytte at forsøge paa at lade Fiskerne ved Hjælp af Rejser forøge deres Kundskaber til Fiskeriet. Som Følge af dette første Forsøg meldte der sig langt flere Ansøgere om Rejseunderstøttelse, end Summen kunde strække til. Det viste sig, at af 58 Ansøgere kunde man kun understøtte 31, og det fremgik af de Anmærkninger, der kom til Forslaget om at forny Bevillingen, at det indskrænkede Antal ikke hidrørte fra, at Ansøgerne ikke vare kvalificerede til at komme ud at rejse. Tværtimod, det fremgik temmelig tydeligt af Anmærkningerne, at naar man ikke i Fjor søgte at forhøje Bevillingen, var Grunden den, at man foreløbig ikke ønskede at gaa videre. Det blev endvidere udtalt af Ministeren, at man i væsentlig Grad havde henholdt sig til, at der ikke fra „Dansk Fiskeriforening“s Side var udtalt Ønske om en større Bevilling. Da jeg nu havde tilladt mig at rejse Spørgsmaalet i Fjor, viste det sig imidlertid, at „Dansk Fiskeriforening“ meget godt kunde gaa med til at forlange en større Bevilling, og den blev saa forhøjet fra 1,000 til 2,000 Kr. Nu blev Spørgsmaalet altsaa: Vilde denne forhøjede Bevilling bevirke, at Fiskerne i større Grad, end Tilfældet var Aaret forud, søgte at komme ud at rejse? Er der nogen Trang hos vor Fiskerbefolkning til at udvide sine Kundskaber for at kunne gøre Fiskeriet mere indbringende for vort Land, end Tilfældet er? Jeg synes, at man der blot kan se paa den Svarskrivelse, som er givet Finansudvalget fra Ministeriet, og hvoraf det viser sig, at der har været 110 Ansøgere om de 2,000 Kr., som bleve bevilgede i Fjor, men at man paa Grund af Summens ringe Størrelse kun

har kunnet bevilge 62 af disse Andragere, og det omtrent med den samme Sum, der var tilstaaet dem, der havde faaet det foregaaende Aar. Det vil med andre Ord sige, at man kun har kunnet bevilge noget som fra 25 op til 50 Kr. til hver enkelt Ansøger, altsaa et Par og 30 Kr. i Gennemsnit. Jeg skal ikke komme ind paa, om dette Beløb er for lille eller for stort, men jeg synes, at naar der om en Sum af 2,000 Kr. er 110 Andragere, hvoraf man kun kan give de 62, maa man søge at faa denne Sum forhøjet, medmindre man da vil, hvad jeg ikke antager er Tilfældet, sige, at disse Rejser ere uden Betydning for vort Fiskeris Udvikling. Jeg tror i alt Fald, at de have en ikke ringe Betydning. Det viser sig ved det forøgede Antal Ansøgere, at Lysten hos vore Fiskere til at komme ud og se, om de ikke kunne udnytte til Fordel for vort Land og vor Befolkning de store Summer, der ligge ude i vore Farvande, er i stærk Stigning. Desuden, hvis man vilde hjælpe Fiskerne i saa Henseende i større Grad end tidligere, vilde Lysten stige stærkere, end Tilfældet allerede har været. Jeg skal derfor anbefale det af mig og Partifæller stillede Ændringsforslag om at forhøje den Sum, der paa § 18 II. B. 15. er opført til Rejseunderstøttelser for Fiskere, fra 2,000 til 3,000 Kr.

Jeg skal med det samme sige: Burde man ikke søge at faa disse Fiskerrejser bragte ind i et lignende Spor som det, hvori Husmandsrejserne ere bragte ind? Vi have adskillige Mænd her i Landet, bl. a. Forstanderen for biologisk Station og Konsulenterne i Ferskvands- og Saltvandsfiskeri saavel som en hel Del praktiske Fiskere, der meget vel kunde stilles i Spidsen for Fiskerrejser, saa at man fik Fiskerne ud paa en anden Maade end nu, hvor hver enkelt Mand faar en lille Sum at rejse for, hvorhen han vil. Der kunde da komme en vel overvejet Plan ind i Rejserne, saa at disse Mænd toge Fiskerne med sig omkring under deres kyndige Vejledning og satte dem ind i de forskellige Spørgsmaal af Betydning for deres Erhverv. Jeg skal henstille dette til den højtærede Landbrugsminister, og om han ikke vil forhandle med de af mig nævnte Mænd derom, og jeg skal samtidig anmode Tingets Medlemmer om at stemme for den af mig og mine Meningsfæller stillede Ændring.

Et andet Ændringsforslag, vi have stillet, vedrører de saakaldte rentebærende Laan til Kommunerne til videre Udlaan